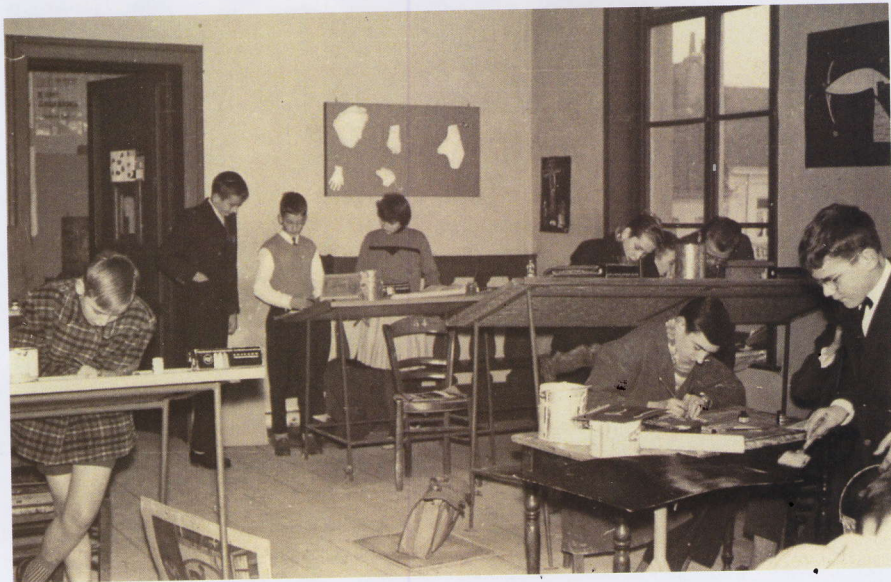

De oefenschool aan het werk in het lokaal in het oude stadhuis.

(foto: Stadsarchief Harelbeke, Privatie Archieven, Archief van de Kunstvrienden van Harelbeke en de Leiestreek.)

Vanaf het begin werden eindejaarstentoonstellingen gehouden.

Hier de tentoonstelling van 1962.

(foto: Stadsarchief Harelbeke, Privatie Archieven, Archief van de Kunstvrienden van Harelbeke en de Leiestreek.)

ging de school zich APK (Atelier voor Plastische Kunsten) noemen. Het APK werd met ingang van 1 januari 1962 officieel erkend. De officiële stichtingsvergadering had plaats op 8 juli 1962, met de samenstelling van de raad van bestuur. Voorzitter werd Charles Pype, schepenen van onderwijs. Tot de bestuursleden behoorden gemeentesecretaris Jerom Herremans, een aantal bestuursleden van de Kunstvrienden en twee vertegenwoordigers van de muziekacademie: directeur Jan Decadt en Arthur Byttebier. Voor de administratie zorgden de Kunstvrienden: Marcel Callaert, Wilfried Vanwijnsberghe en Georges Victoor. Op de vergadering van 21 februari 1963 besliste de raad van bestuur het cursusgeld op te heffen, nu de school erkend was. Wel werd de leerlingen gevraagd zich in te schrijven als jeugdlid van de Kunstvrienden, waarvoor een bijdrage van 20 frank gevraagd werd, wat in hun ogen op hetzelfde

neerkwam. In 1964 vinden wij bij de bestuursleden de naam van Chris Cossement als jeugdvertegenwoordiger. De invloed van de jeugd bleek dat jaar ook uit de tentoonstelling *Drie jonge Cartoonisten* die op 3 juni 1964 geopend werd. De exposanten waren Jem de Winter, Eddie Vermeulen, die later Ever Meulen zou worden en Desy (Norbert Deseyn, later actief in de animatiestudio's van Raoul Servais).

Vanaf 1963 waren er al besprekingen, op initiatief van Marcel Callaert, met als doel het APK gemeentelijk te maken.

Op 13 april 1964 verschenen de statuten van het APK in het Staatsblad. De school telde toen al 145 leerlingen, wat een uitbreiding noodzakelijk maakte. André De Clercq verhuisde met zijn klas (technisch tekenen) naar de Eilandschool. De andere leerkrachten, naast Coryn (schilderen), Debaveye (te-

kenen) en Callaert (kunstgeschiedenis en esthetische vorming) waren toen T. Trachet, M. Speybroeck en B. Goethals, verantwoordelijk voor technisch tekenen, creatieve handenarbeid, toegepaste kunst, elementaire architectuur en maquettesbouw. Die verscheidene afdelingen zouden een idee van Marcel Callaert geweest zijn, met als doel de subsidie te verhogen. Niet iedereen was daar blij mee. Stilaan zouden er wrijvingen ontstaan tussen Coryn en Callaert.

Bovendien zaten wij intussen volop in de sixties en de sfeer van contestatie was ook doorgedrongen tot het APK. Van november 1964 tot juni 1965 verzorgden de leerlingen een satirisch blaadje *'t Perikelke*. Verantwoordelijken waren Chris Cossement, Jem de Winter, Paul Pattyn en Marc Declerck. De met alcoholstencil gedrukte bladzijden zijn vandaag nog nauwelijks leesbaar. Zij bevatten, naast cartoons van Jem de Winter, hoofdzakelijk studentikoze onzin over het reilen en zeilen van het APK. Natuurlijk werden de leerkrachten op de korrel genomen (voorzichtigheids halve met licht gewijzigde naam) en vooral Marcel Callaert moest het ontgelden. Als bestuurder had hij minder populaire taken als het innen van allerlei bijdragen en in het conflict met Coryn kozen de jongelui resoluut voor hun geliefde leraar.

In de uitnodiging tot de algemene vergadering van 21 november 1965 lezen wij dat het tijd wordt *de puntjes op de i te zetten*, want *Herrieschoppers zijn hinderlijk! En welk weldenkend mens zal beweren dat dit niet het geval is geweest!* Van wat er precies gebeurd was vonden wij verder geen schriftelijke getuigenissen. Vast staat dat 1965 een jaar van conflicten betekende. De meningsverschillen tussen Coryn en Callaert liepen in die mate op dat Jacques Coryn ontslag nam. Daarvan herinnert Roland Coryn zich het volgende: *Jacques had lof voor het enthousiasme van Marcel Callaert. Wel vond hij dat Marcel de nieuwe school veel te amateuristisch wilde bekijken en daardoor te weinig visie tentoon spreidde. Later heeft Jacques daar nooit meer iets over gezegd. De pagina was gedraaid. Ik weet ook dat mijn broer niet de gemakkelijkste was, en, in discussies soms vrij ver durfde gaan. En eens hij een standpunt had ingenomen er ook niet op terugkwam.*⁸

Nog een oorzaak tot wrijvingen zou de

⁸ E-mail van Roland Coryn aan de auteur 2.05.2014.